

עריכה ופירושי המילים : אלי פררה.

המבקש את פירושי המילים לשיר- יצור קשר באתר.

משירי החֶרֶף / חיים נחמן ביאליק

הצור הוריד לנו יום חֶזֶק מצור,
יום עז, מוצק אחד כפור, קרח נקר.

רום עולם, כל-כדור הארץ מתחת,
האור והאור כעין מקשה אחת.

אין זאת כי נתרוֹפֵף העולם – ונתנו
היוצר בלילה הזה על-גב סדנו,

וניןֵף פִּטְשׁוּ, ובהלמות עֶנֶק
אל קרא לכח וישם: חֶזֶק!

וליל תמים בין פִּטְשׁוּ וסדן אותו רקע,
וכאלו כל-כוחו, ככִּיכּוֹל, בו שקע.

ויצא עם-שִׁמְשׁ יום עִזִּז ומסמר
וכח עולמים בו חסום ומשמר.

ועוד תלויים באור צחצוחי הזיו
מנשמת אלוה, מאד רוח פיו.

ואור בקר מסתגן עליהם ביקרו,
ונטל כל-חמו ונשארו זָהָרו.

ואין סוף ללבנונית ולזהר אין קץ,
מתחיתית עד-רום ומבית עד-עץ.

והשִׁלֵּג בשלש עשרה נפה מנפה,
פזכוכית הלבנה על-כלם מצפה.

והגגות ככובעי השיש מראיתם,
מתציתם מבהיקים ועין תכלת מתציתם,

ולעיני כל-חי והשמש מזהירים –
העורבים לכדם על-גבם משחירים,

מתליקים על-צפוי הזכוכית וצרחים,
מנקרים ושרטים – ופתאם הם פרחים.

וְעֵשֶׂן הָאֲרָבוֹת, כְּזֶקֶן עֲתִיק יוֹמִין,
מִסְתַּלְסֵל בְּהֶדֶר וְנִשְׂא לְמַרְוּמִים.

וְהִקְרַח הִלְהִט בְּכֹל מִפְעָפֵעַ,
וּבְלֵב-כֹּל אֹן אֵיתָן כַּמְסָמֵר נוֹטֵעַ;

וּבְהִיר וּמוֹצֵק הָעוֹלָם! זֶה-כֹּחוֹ —
שְׂכֹבֵשׂ אֶת-עֲצָמוֹ וְהוּא תֶזֶק מִתּוֹכוֹ.

מֵרֵב אֲמִץ כֹּחַ, מֵרֵב עֲצָר אוֹנִים
מִתְבַּקְעִים בִּיעַר חֲסִינֵי אֱלוֹנִים.

כִּמוֹ רִתְקוֹ בְזֻקִים כָּל-מִצּוֹקֵי הָאֲרֶץ
בְּאוֹתוֹ הִרְגַע שִׁחֲשִׁבוּ הַתְּפָרֵץ,

וְהֵם חוֹתְרִים וְחוֹרְגִים מִמְסַגְרוֹתֵיהֶם —
עוֹד מְעִט וְהַתְּפוּצֵץ הַכְּדוּר מִפְּנֵיהֶם!

*

וּבְלֵבוֹ שָׁל-אָדָם אֹן שְׂגִיא פוֹרֵחַ,
וּכְיוֹם זֶה הוּא כְּהִיר וְקָר וּבּוֹטֵחַ.

וְעֵצִים הַכֹּחַ וְשִׁגָה וְגֵאָה
מִרְגַע לְרְגַע, מִשְׁעָה לְשְׁעָה.

וְצֵר-לוֹ בְּחִזָּה וּמִחֲשֵׁב הָרֵס
אֶת-קִירוֹת הַלֵּב מִהֲתֵאֱפֵק וְעוֹ.

הַפְּנִים לְהַבִּים, כָּל-שְׁרִיר מִתּוֹחַ,
וּכְמִדְרֵךְ עֲנָקִים מְצַעְדוֹ כְּטוֹחַ.

וְשִׂאָף אֶת-נִשְׁמַת הַקְּרַח מְלֵא לְעוֹ
וּבָאָה כְּבִרְזֵל בְּדָמוֹ וְזָרְעוֹ.

וּלְאֲגָרְף שָׁל-בְּרִזָּל כַּף-יָדוֹ נִקְמָצָת
וְתֵאֱנָה אֲדִירָה אֶל-תּוֹכָה פּוֹרְצָת:

לְהֵלֵם בְּאֲגָרְף וּלְפוּצֵץ בְּאַחַת
שָׁמַיִם מְעַל וְהֵאֲרִץ מִתַּחַת.

וְצֵר-לוֹ מִכֹּחַ, וְלֹא יָכִיל לֵב אוֹתוֹ,
וְהַתְּפָרֵץ מִכְּבָלְיוֹ עָרוֹתוֹ, עָרוֹתוֹ.

וְהַתְּנַפֵּל אֶל-חֵיק עֲגֹלַת-חֹרֶף: "הוּ, רַכָּב,

כְּנֶשֶׁר אֶל-מָרְחָב אֵין-סוּף וּלְמָרְחָקוֹ!
לְמָקוֹם שֶׁתִּתְאַדָּם הַלְּחֵי וַיִּסְעַר

כְּמוֹץ לְפָנָי סוּפָה הָעֵז וְהַנִּיעַר!
וּבְאָרְץ לֹא-עֶבֶד בָּהּ, רְחֹבָה וּבְהִירָה —

כְּאֶפֶר תִּפְזָר-נָא עֲצָמָה כְּבִירָה!"

תַּרְס"ב.

תַּרְס"ב.